

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 6P/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614206451
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2614206451.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľa: K. O., X.. XX.X.XXXX, L. P. XXX, XXX XX Š.-R., Š. S.Č. R., zastúpený advokátkou JUDr. Irenou Belišovou, so sídlom Romanova 1, 852 60 Bratislava proti odporkyňi: G. O., X.. XX.X.XXXX, V. J. Š.-R., J. J. Š. XXXX/ X, Š.X.-R., Š. S. R. o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností manželov voči maloletému dieťaťu: J. O., X.. X.XX.XXXX, L. N. S., Š. S. R., zastúpená kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica takto

rozhodol:

Súd manželstvo navrhovateľa K. O., X.. XX.X.XXXX a odporkyne G. O., K. R., X.. XX.X.XXXX uzavreté dňa XX.X.XXXX pred Matričným úradom mesta H., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu H. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a .

Na čas po rozvode súd z v e r u j e maloletú J. do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok a navrhovateľovi u r č u j e povinnosť prispievať na výživu maloletej J.M. sumou 200,00 € mesačne, splatnou k rukám odporkyne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd styk navrhovateľa s maloletou J. n e u p r a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 11.7.2014 domáhal rozvodu manželstva manželov, zverenia maloletej J. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľa a určenia vyživovacej povinnosti odporkyňi voči maloletej J. v sume 30,00 € mesačne. Styk odporkyne s maloletou nežiadal upraviť.

2. Navrhovateľ v priebehu konania svoj návrh v časti týkajúcej sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností manželov voči maloletej J. zmenil a žiadal, aby súd zveril maloletú J. do striedavej osobnej starostlivosti manželov.

3. Odporkyňa s návrhom navrhovateľa súhlasila pokiaľ ide o rozvod manželstva, čo sa však týka úpravy výkonu rodičovských práv a povinností manželov voči maloletej J. na čas po rozvode žiadala, aby súd maloletú J. zveril do jej osobnej starostlivosti a navrhovateľovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 200,00 € mesačne. Odporkyňa pôvodne nežiadala upraviť styk navrhovateľa s maloletou, avšak tento názor zmenila a žiadala, aby súd upravil styk navrhovateľa s maloletou tak, že tento bude oprávnený stretávať sa s maloletou každý nepárny víkend v roku, v čase od piatka do nedele s tým, že počas letných prázdnin nebude celý mesiac u navrhovateľa.

4. Kolízny opatrovník v prípade rozvodu manželstva manželov doporučil zveriť maloletú J. do osobnej starostlivosti odporkyne, navrhovateľovi uložiť povinnosť prispievať na výživu maloletej J. sumou 200,00 € mesačne a styk navrhovateľa s maloletou doporučil neupraviť, nakoľko je v najlepšom záujme maloletej, aby sa jej styk s navrhovateľom uskutočňoval na základe jej vzájomnej dohody s rodičmi a samozrejme rodičov samotných.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporkyne, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, sobášnym listom manželov, rodným listom maloletej J., potvrdením o poslednom spoločnom bydlisku manželov, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Sociálnej poisťovne, pobočka R., znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaným znalcom H. H. L., správou mesta Š.-R., rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o zvýšení výsluhového dôchodku navrhovateľa, potvrdením o príjme navrhovateľa od spoločnosti L. Č. C..R., potvrdením o príjme odporkyne od spoločnosti O. R..K..S., ako aj ďalším obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Manželia uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX pred Matričným úradom v H.. Manželstvo uzatvárali obidvaja ako slobodní, u obidvoch ide teda o manželstvo v poradí prvé. Obidvaja manželia sú národnosti slovenskej a štátnej príslušnosti SR. Z manželstva manželov sa narodilo jedno dieťa, a to maloletá J. O., X. X.XX.XXXX. Posledným spoločným bydliskom manželov bolo mesto Š.-R.Ž..

7. Manželia uzavreli manželstvo z lásky po dvojročnej známosti. Spoločnú domácnosť si založili u rodičov navrhovateľa. Po narodení maloletej J. na návrh odporkyne, aby sa odsťahovali a osamostatnili, pokúsili sa nájsť si byt, avšak žiadny nezohnali a tak zostali žiť v dome spoločne s rodičmi navrhovateľa. K vážnemu naštrbeniu vzťahov prišlo v čase po smrti otca odporkyne, keď sa matka odporkyne často zdržiavala v domácnosti manželov, čo veľmi prekážalo navrhovateľovi a jeho rodičom. Otec navrhovateľa matke odporkyne oznámil, že sa im nepáči, keď býva v ich dome. Na čo odporkyňa od decembra 2013 prestala s navrhovateľom komunikovať, pričom intímne spolu prestali žiť už v októbri 2013. Dňa 3.7.2014 odporkyňa spoločne s maloletou odišla bývať do podnájmu v Š.Š.-R..

8. Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že na rozvode manželstva trvá. Vzťahy medzi ním a odporkyňou, vrátane jeho rodičov, sa rapídne zhoršili po smrti otca odporkyne, kedy odporkyňa začala nad mieru riešiť jej matku a jej problémy. Tieto problémy sa snažil riešiť, avšak márne, odporkyňa odmietala navštíviť psychologickú poradňu. Niekoľkokrát odporkyňu upozornil, že ak svoje správanie nezmení podá si návrh na rozvod manželstva. Má za to, že dve kamarátky odporkyne, ktoré sú rozvedené, ju v rozvode podporujú a nie sú vhodným vzorom pre maloletú J..

9. Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že vždy sa snažila akékoľvek nezhody v manželstve riešiť, vždy bola ona tá prvá, ktorá prišla za navrhovateľom a obnovila komunikáciu, inak by uzmierenie trvalo dlhšie. Uviedla, že vzťahy medzi manželmi sa vážne narušili po smrti jej otca, kedy k ním maximálne dva krát za rok prišla prespať jej matka, čo na jej prekvapenie veľmi vadilo navrhovateľovi a jeho rodičom. V tomto smere sa navrhovateľ postavil na stranu rodičov, v podstate ako vždy, jej názory neboli pre neho smerodajné. Problémy sa postupne hromadili, počas prázdnin roku 2013 sa s kolegyňou striedali v 12 hodinových pracovných zmenách, boli veľké horúčavy, chodila domov unavená a navrhovateľ sa jej nikdy nespýtal, či niečo nepotrebuje a to bol ten moment, kedy si povedala, že ani ona nebude ústretová a bude sa správať ako navrhovateľ doteraz. Keďže komunikáciu neobnovila ona, ako vždy dosiaľ, zostalo ticho. Toto všetko, v spojení s ignorantským postojom navrhovateľa k jej želaniu mať druhé dieťa, ju presvedčilo o tom, že v takomto manželstve žiť nechce a spolu s maloletou sa dňa 3.7.2014 odsťahovala do podnájmu. Pokiaľ ide o jej kamarátky, jedna je rozvedená, býva v Š., má dve deti a žiaden voľný čas a druhá býva v R. a je 7 rokov vydatá. Nechápe teda, ako by mohli mať tieto jej kamarátky negatívny vplyv na maloletú J., pričom nemá žiadnu kamarátku, s ktorou by sa stretávala denne. Nevidí dôvod prečo by maloletá nemala byť zverená do jej osobnej starostlivosti, keď sa o ňu riadne stará. Rovnako tak maloletej nikdy nebránila a nebráni v stretávaní sa s otcom a jeho rodičmi. Pokiaľ ide o obvinenia navrhovateľa, že na maloletú kričí a táto následne plače, uviedla, že navrhovateľ kričí na ňu: „... neser ma, lebo s tebou zatočím ...“ aj v prítomnosti maloletej.

10. Kolízny opatrovník uviedol, že s maloletou J. vykonal pohovor dva krát. Prvý krát bol s maloletou vykonaný pohovor, keď bola v domácnosti navrhovateľa. Vtedy sa rozplakala a nemala vo veci jasno. Druhý krát dňa 3.11.2014, kedy už mala na veci vytvorený aspoň trocha svoj názor, pričom na otázku

striedavej starostlivosti odpovedala tak, že chce bývať a spávať u odporkyne, a keď má v škole voľno a po škole, chce byť u navrhovateľa. Maloletá sa vyjadrila jasne a spontánne, že jej odporkyňa nezakazovala spať u navrhovateľa.

11. Zo znaleckého posudku H.. H. L. č. XX/XXXX vypracovaného v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletej J. na čas do rozvodu vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 8P/44/2014, v ktorom znaleckom posudku znalec odborne zodpovedal všetky otázky, zodpovedanie ktorých bolo potrebné i pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci, mal súd preukázané, že znalec navrhol zveriť maloletú J. do osobnej starostlivosti odporkyne. Stretávanie maloletej s navrhovateľom podľa zistení znalca by malo prebiehať podľa širokého modelu stretávania sa, každý druhý víkend od piatku do nedele s prespaním, a cez týždeň minimálne 2 krát, napríklad v utorok a štvrtok, keď bude maloleté dieťa cez víkend u odporkyne a minimálne 1 krát napríklad v stredu, keď bude maloleté dieťa cez víkend u navrhovateľa. Podľa zistení znalca nie je aktuálne v záujme maloletej realizácia striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko je potrebné z psychologického hľadiska rešpektovať potrebu dieťaťa po jednom stabilnom zázemí v domácnosti odporkyne, ako aj jej následnú túžbu po frekventovanom stretávaní sa s navrhovateľom. Toto odporúčanie je v zhode so súčasným modelom stretávania sa maloletého dieťaťa s rodičmi, s ktorým je maloletá spokojná. Zároveň zdôraznil, že toto odporúčanie berie do úvahy celkové senzitivne a intenzívne prežívanie rozpadu rodiny maloletou, narušenú komunikáciu rodičov, ako aj rozdielnosť predstáv rodičov o realizácii osobnej starostlivosti.

12. Súd mal preukázané výsluchom znalca, že tento sa v celom rozsahu pridržiava jeho znaleckého posudku, pričom vo svojich odpovediach na otázky právnej zástupkyne navrhovateľa uviedol, že jeho úlohou bolo zistiť, ako maloletá reaguje v prítomnosti len matky, ako v prítomnosti len otca a ako bez prítomnosti oboch rodičov, pričom zistil, že v prítomnosti matky maloletá odpovedala bezprostredne, kým v prítomnosti otca bolo vidieť, že má rada oboch rodičov a otca nechce zraniť, avšak správanie sa otca bolo už na hranici ovplyvňovania maloletej, čo sa prejavilo tým, že maloletá sa pod nepriamym tlakom otca vyjadrila tak ako chcel on, teda že by aj so striedavou starostlivosťou súhlasila.

13. Súd vykonal pohovor s maloletou a zistil, že maloletá vie prečo prišla na súd, vie že sa jej rodičia rozvádajú a vie i o tom, že otec chce, aby bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. Otec jej neustále hovorí, že chce striedavú starostlivosť, to isté jej hovoria aj starí rodičia, avšak ona priamo uviedla, že toto nechce. Na otázku súdu odpovedala, že chce bývať s matkou a k otcovi a k starým rodičom chce chodiť vtedy, keď ona bude chcieť. Chodí k nim i teraz, keď matka pracuje poobede. Matka jej nikdy nezakazovala navštevovať otca a starých rodičov. Maloletá tiež uviedla, že nechce, aby jej stretávanie s otcom bolo upravené súdom, nechce mať nariadené, kedy s ním má byť, chce ísť za ním vždy, keď sa jej bude chcieť. Záverom uviedla, že má oboch rodičov veľmi rada a chcela by, aby sa nerozvedli, a aby bolo všetko ako pred tým, ale vie, že toto nie je možné.

14. Navrhovateľ je zamestnaný v spoločnosti L. Č. C..R., kde dosahuje priemernú mesačnú čistú mzdu v sume 671,21 € a súčasne poberá od Ministerstva vnútra SR výsluhový dôchodok aktuálne v sume 380,52 € mesačne.

15. Odporkyňa je zamestnaná v spoločnosti O. R..K..S.. R., kde dosahuje priemernú mesačnú čistú mzdu v sume 482,70 €.

16. Súd mal preukázané zo správy kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa o prešetrení pomerov v domácnosti odporkyne, že odporkyňa riadne zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, pričom v jej starostlivosti o maloletú J. neboli zistené žiadne nedostatky.

17. Podľa § 23 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

18. Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

19. Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

20. Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

21. Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

22. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

23. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

24. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

25. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

26. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

27. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

28. Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

29. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

30. Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne. Súd mal preukázané, že kríza v manželstve nastala po smrti otca odporkyne, keď sa odporkyňa snažila pomáhať svojej matke, ktorá smrť manžela znášala veľmi ťažko. Navrhovateľ spoločne so svojimi rodičmi nezniesli, aby matka odporkyne prespávala v ich dome, ktorý spoločne obývali a svoj nesúhlas dal otec navrhovateľa odporkyni na vedomie, čo sa jej veľmi dotklo. Odporkyňa uviedla, že problémy v manželstve mali aj pred smrťou otca odporkyne, rodičia navrhovateľa neustále zasahovali do ich vzťahu a navrhovateľ sa vždy priklonil na ich stranu, pričom názor odporkyne úplne odignoroval. Správanie navrhovateľa s jeho rodičmi k jej matke, v kombinácii s ľahostajným správaním sa navrhovateľa k pocitom odporkyne, ako aj k jej túžbe mať ďalšie dieťa, boli dôvodmi, pre ktoré sa odporkyňa rozhodla opustiť spoločnú domácnosť s navrhovateľom a spoločne s maloletou J. sa odsťahovala dňa 3.7.2014 do podnájmu. V konaní bol manželom daný dostatočný priestor na obnovenie manželského spoluzitia a na záchranu manželstva o čo sa pokúsili i návštevou Referátu poradensko-psychologických služieb na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici a taktiež i návštevou Psychologickej

ambulancie klinického psychológa a psychoterapeuta H. S. V. v Psychologickej ambulancii v H., ktorá skonštatovala, že matrimoniálna kríza manželov je príliš hlboká na to, aby bolo možné obnovenie spolužitia. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že manželstvo manželov už dlhodobo neplní svoj účel v zmysle ustanovenia § 18 Zákona o rodine, je len formálne a neexistuje ani reálny predpoklad, že by manželia obnovili manželské spolužitie, a preto súd manželstvo manželov rozviedol.

31. Príčinou rozvratu manželstva manželov sú ich rozdielne povahové vlastnosti a názory na manželské spolužitie, na zabezpečenie vlastného bývania, ľahostajné správanie sa navrhovateľa voči názorom odporkyne ako i nadmerné zasahovanie rodičov navrhovateľa do vzťahu manželov, pričom navrhovateľ je pod značným vplyvom svojich rodičov. Tento stav viedol k vzájomným nedorozumeniam medzi manželmi, k ich neschopnosti komunikovať a vzájomne robiť kompromisy a vyústil až do odchodu odporkyne zo spoločnej domácnosti, pod tlakom správania sa manžela, v dôsledku čoho manželstvo účastníkov prestalo plniť svoj účel.

32. Na čas po rozvode súd zveril maloletú J. do osobnej starostlivosti odporkyne, nakoľko je v záujme maloletej, aby naďalej zostala v starostlivosti odporkyne, kde má zabezpečené stabilné výchovné prostredie, pretože odporkyňa sa o ňu riadne a nepretržite stará, pričom v jej výchove a starostlivosti o maloletú neboli zistené žiadne nedostatky. Napriek tomu, že odporca žiadal zveriť maloletú J. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov súd dospel k záveru, že takáto forma starostlivosti manželov o dieťa nie je pre maloletú J. v najbližšej budúcnosti vhodná, pričom súd vychádzal nielen zo zistení znalca H. H. L., ktorý sa jasne vyjadril, že v najlepšom záujme maloletej bude, aby bola zverená do osobnej starostlivosti odporkyne za súčasného širokého styku s navrhovateľom, ale je v súlade aj s názorom a želaním maloletej J., ktorá vo veku svojich XX rokov je už dostatočne rozumovo vyspelá vyjadriť svoj vlastný názor. Súd na jednej strane rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo na pravidelný a rovnocenný osobný styk s obidvomi rodičmi, avšak rešpektuje i názor maloletej J., ktorá má síce veľmi rada obidvoch rodičov, ale bývať chce u odporkyne a za navrhovateľom chce chodiť, keď sa jej bude chcieť. Súd mal v konaní preukázané, že navrhovateľ povýšil svoje pocity nad pocity maloletej nevedomujúc si, že práve nerešpektovaním názoru maloletej, ktorý nie je v zhode s jeho názorom, vytvára na maloletú neželaný tlak. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že je obdivuhodné, že navrhovateľ sa vie a chce starať o maloletú, avšak s poukazom na hore uvedené, kladúc dôraz na narušené vzťahy medzi rodičmi a názor dieťaťa dospel k záveru, že navrhované zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov by v súčasnej dobe vyvolalo u maloletej narušenie jej duševnej pohody a malo by negatívny dopad na vzťah maloletej s navrhovateľom, ktorý má tendenciu prehlbovať sa. Styk navrhovateľa s maloletou súd nateraz neupravil, nakoľko v konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by odporkyňa doteraz navrhovateľovi v styku s maloletou J. nejakým spôsobom bránila.

33. Súd pri rozhodovaní o výške výživného vzal v úvahu rozdielnu životnú úroveň manželov ako i ich príjmy, nakoľko životná úroveň navrhovateľa i jeho príjem sú vyššie ako u odporkyne, pretože pravidelný mesačný príjem navrhovateľa v sume 1.051,73 € zložený z jeho zárobku v sume 671,21 € mesačne a z výsluhového dôchodku v sume 380,52 € mesačne je o 569,03 € vyšší ako mesačný príjem odporkyne v sume 482,70 €. Súd pri rozhodovaní vychádzal nielen zo súčasných príjmov a schopností manželov, ale vzal v úvahu i osobnú starostlivosť navrhovateľky o maloletú J., ktorú vynakladá nepretržite (napr. varenie, pranie, žehlenie, dohliadanie nad prípravou maloletého do školy, návštevy lekárov a pod.). Z uvedených dôvodov súd určil navrhovateľovi povinnosť prispievať na výživu maloletej J. sumou 200,00 € mesačne, ktorá je primeraná životnej úrovni, schopnostiam, možnostiam a príjmom obidvoch manželov a taktiež potrebám maloletého dieťaťa.

34. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).

Obidvaja účastníci sú povinní do 15 dní po právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva oznámiť mestskému alebo obecnému úradu, príslušnému podľa miesta bydliska, zmenu stavu.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 38 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.

Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 376 ods. 1 CMP.